

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

URADNI LIST

KRALJEVSKA BANSKA UPRAVE
DRAVSKE BANOVINE

38. kos.

V LJUBLJANI, DNE 8. MARCA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

174. Zakon o mednarodni konvenciji o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza.
175. Zakon o oddaji brezplačnega stavbnega lesa Sokolu kraljevine Jugoslavije za prireditev I. vsesokolskega zleta kraljevine Jugoslavije v Beogradu.
Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

174.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika Našega ministra za zunanje posle, ministra brez portfelja, Našega ministra pravde, Našega ministra za finance in Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslisanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon
**o mednarodni konvenciji o ukinitvi pre-
povedi in omejitev uvoza in izvoza,
sklenjeni pod okriljem Društva narodov
v Ženevi dne 8. novembra 1927.***

ki se glasi:

§ 1.

Odobrujejo se in zakonsko moč dobivajo: mednarodna konvencija o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza; zapisnik o konvenciji in pridodata izjava z dne 8. novembra 1927.; dopolnilni sporazum h konvenciji z dne 8. novembra 1927. o ukinitvi prepovedi uvoza in izvoza; zapisnik o dopolnilnem sporazumu; pridodata izjava in končni akt z dne 11. junija 1928., katerih besedila se glase:

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 1. oktobra 1929., št. 229/XCIII. — Konvencija in vse druge listine so priobčene v francoskem jeziku in v srbskem prevodu.

Mednarodna konvencija o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza.

Predsednik države Nemčije; predsednik Združenih ameriških držav; predsednik zvezne republike Avstrije; Njegovo Veličanstvo kralj Belgijcev; Njegovo Veličanstvo kralj Velike Britanije, Irske in britanskih prekmorskih ozemelj, cesar Indije; Njegovo Veličanstvo kralj Bolgarov; predsednik republike Chilske; Njegovo Veličanstvo kralj danski; Njegovo Veličanstvo kralj egiptovski; predsednik republike Estonije; predsednik republike Finske; predsednik republike Francije; Njegovo presvetlo Visočanstvo guverner Ogrske; Njegovo Veličanstvo kralj italijanski; Njegovo Veličanstvo cesar japski; predsednik republike Letonije; Njeno kraljevsko Visočanstvo velika vojvodinja luxembourška; Njegovo Veličanstvo kralj norveški; Njeno Veličanstvo kraljica holandska; predsednik republike Poljske; predsednik republike Portugalske; Njegovo Veličanstvo kralj romunski; Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev; Njegovo Veličanstvo kralj siamski; Njegovo Veličanstvo kralj švedski; švicarski federalni svet; predsednik republike Češkoslovaške; predsednik republike Turčije;

glede na sklep skupščine Društva narodov z dne 25. septembra 1924.;

izpodbujeni s sklepi mednarodne ekonomske konference, ki se je vršila v Ženevi meseca maja 1927., in uvidevajoči kakor ta konferenca, da so dale prepovedi uvoza in izvoza, samovoljni režimi in prikrita razlikovanja (neenaka postopanja), provzročena s temi prepovedmi, jako slabe uspehe, da pa niso dale resne neugodnosti teh ukrepov po drugi strani finančnih koristi ali socialnih dobrot, pričakovanih od držav, ki so jih odredile;

uverjeni, da je za upostavitev in poznejši razvoj svetovne trgovine važno, če bi vlade opustile poli-

tiko, škodljivo tako njih posebnim koristim kakor tudi občim koristim; prepričani, da je povrnitev k dejanski svobodi mednarodne trgovine eden izmed bistvenih pogojev svetovnega napredka; smatrajoči, da je najboljši način, doseči tako oznamenovani namen, če posežejo po vzporedni in sporazumno akciji v obliki mednarodne konvencije.

so odredili svoje pooblašcence, in sicer so bili imenovani:

od predsednika države Nemčije:

dr. Ernst Trendelenburg, državni tajnik v ministrstvu za narodno gospodarstvo;

od predsednika Združenih ameriških držav:

gospod Hugh R. Wilson, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri federalnem švicarskem svetu;

od predsednika zvezne republike Avstrije:

gospod Emerich Pflügl, pooblaščeni minister, predstavnik zvezne avstrijske vlade pri Društvu narodov;

- od Njegovega Veličanstva kralja Belgijcev:

gospod J. Brunet, izredni poslanik in pooblaščeni minister;

gospod F. van Langenhove, šef kabineta in generalni direktor za zunanjo trgovino v ministrstvu za zunanje posle;

od Njegovega Veličanstva kralja Velike Britanije, Irske in britanskih prekmorskih ozemelj, cesarja Indije:

za Veliko Britanijo in Severno Irsko kakor tudi za vsak del britanskega imperija, ki ni poseben član Društva narodov:

sir Sydney Chapman, K.C.B., C.B.E., ekonomski svetnik vlade Njegovega britanskega Veličanstva;

za Indijo:

sir Atul C. Chatterjee, visoki komisar indijskega cesarstva v Londonu;

od Njegovega Veličanstva kralja Bolgarov:

gospod Jurij Danailov, profesor na sofiski univerzi, narodni poslanec;

od predsednika republike Chilske:

gospod E. Villegas, predstavnik republike Chilske pri svetu Društva narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja danskega:

gospod J. Cian, izredni poslanik in pooblaščeni minister, predsednik danske komisije za sklepanje trgovinskih pogodb;

od Njegovega Veličanstva kralja egiptovskega:

Sadik Henein paša, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri Njegovem Veličanstvu kralju Italije;

od predsednika republike Estonije: gospod C. R. Pusta, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri Njegovem Veličanstvu kralju španskem in predsedniku republike Francije;

od predsednika republike Finske: gospod Rafael W. Erich, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri švicarskem federalnem svetu, stalni delegat pri Društvu narodov;

od predsednika republike Francije: gospod Daniel Serruys, direktor za trgovinske sporazume v ministrstvu za trgovino;

od Njegovega presvetlega Visočanstva guvernerja Ogrske:

gospod Baranyai Zoltán, opravnik poslov a. i. kraljevske ogrske delegacije pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja italijanskega:

gospod A. Di Noia, generalni direktor za trgovino in gospodarsko politiko;

od Njegovega Veličanstva cesarja japonskega:

gospod N. Ito, svetnik veleposlaništva, pomočnik direktorja cesarske pisarne pri Društvu narodov;

gospod J. Tushima, finančni komisar japonske vlade v Londonu, v Parizu in v New Yorku;

od predsednika republike Letonije:

gospod Charles Duzmans, pooblaščeni minister, stalni predstavnik pri Društvu narodov;

od Njenega kraljevskega Visočanstva Velike vojvodinje luxembourške:

gospod Albert Calmes, član vrhovnega sveta belgo-luxembourške ekonomske unije;

od Njegovega Veličanstva kralja norveškega:

gospod Georg Wettstein, generalni konzul v Zürichu;

od Njenega Veličanstva kraljeve holandske:

dr. F. E. Posthumus, prejšnji minister za poljedelstvo, industrijo in trgovino;

gospod de Graaf, prejšnji minister za kolonije;

gospod F. M. Wijsant, član holandskega senata;

od predsednika republike Poljske:

gospod F. Sokal, izredni poslanik in pooblaščeni minister, stalni predstavnik pri Društvu narodov;

od predsednika republike Portugalske:

gospod F. de Calheiros e Menezes, prvi tajnik poslaništva, šef portugalske pisarne pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja romunskega:

gospod D. Gheorghiu, direktor romunske Narodne banke;

gospod C. Popescu, generalni direktor za industrijo v ministrstvu za industrijo in trgovino;

od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev;

gospod Konstantin Fotić, stalni delegat pri Društvu narodov;

od Njegovega Veličanstva kralja siamskega;

Njegovo Visočanstvo princ Charoon, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri predsedniku republike Francije;

od Njegovega Veličanstva kralja švedskega;

gospod Einar Hennings, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri švicarskem federalnem svetu;

od švicarskega federalnega sveta; gospod Walter Stucki, direktor trgovinskega oddelka v federalnem departementu za narodno gospodarstvo;

od predsednika republike Češkoslovaške;

dr. Vincent Ibl, svetnik poslaništva v ministrstvu za zunanje posle;

od predsednika republike Turčije: Mehmed Kemal bej, konzul v Zenevi,

ki so se zedinili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobrini predpisni obliki, o teh odredbah:

Člen 1.

Odredbe te konvencije se uporabljajo na prepovedi in omejitve uvoza blaga — naravnih ali tvorniških proizvodov — na ozemlja visokih strank pogodnic z ozemelj katerekoli ostale visoke stranke pogodnice in na prepovedi in omejitve izvoza proizvodov z ozemelj rečenih strank pogodnic na ozemlja katerekoli ostale visoke stranke pogodnice.

Člen 2.

S pridržkom izjem, določenih v naslednjih členih, se zavezujejo visoke stranke pogodnice, da ukinejo v šestih mesecih od dne, ko stopi ta konvencija v veljavno, kar se tiče dotičnih ozemelj vsako izmed njih, vse prepovedi ali omejitve uvoza ali izvoza, in da ne bodo potem uvajale prepovedi ali omejitve vrste. V tem roku usvoji vsaka visoka stranka pogodnica vse ukrepe, prikladne, da se znižajo na minimum obstoječe prepovedi in omejitve, ter ne bo ustavljala novih prepovedi ali omejitev.

Visoke stranke pogodnice se razen tega zavezujejo, odrediti potrebne ukrepe, da se bodo određene konvencije strogo držala vsa centralna ali krajnja oblastva in da se ne smejo i dajati naredbe zoper te odločbe.

Člen 3.

Ce uveljavijo visoke stranke pogodnice, uporabljajo svoje zakonodajstvo, za uvoz ali izvoz blaga izvestna pravila, ki se nanašajo na način, obliko ali kraj uvoza ali izvoza, na postavljanje oznamenil ali

na druge formalnosti ali pogoje, se zavezujejo, da iz tega ne ustvarijo sredstva za prikrito prepoved in tudi ne za samovoljno omejitev.

Člen 4.

Spodaj navedene kategorije prepovedi in omejitev niso s to konvencijo prepovedane; ampak uporabljati se ne smejo tako, da bi se ustvarilo iz njih sredstvo za samovoljno razlikovanje (neenako postopanje) med tujimi državami, v katerih veljajo isti pogoji, in tudi ne tako, da bi se ustvarilo prikrito omejevanje mednarodnih zamen:

1.) prepovedi ali omejitve, ki se nanašajo na javno varnost;

2.) prepovedi ali omejitve, predpisane iz moralnih ali humanitarnih razlogov;

3.) prepovedi ali omejitve, ki se nanašajo na promet z orožjem, strelivom in vojnim materialom ali, v izjemnih razmerah, z vsakim drugim vojnim proviantom;

4.) prepovedi ali omejitve, predpisane zato, da se zaščiti narodno zdravje, ali zato, da se zavaruje zaščita živali ali rastlin zoper bolezni, mrčes in škodljive zajedavce;

5.) prepovedi ali omejitve izvoza, ki jim je namen, ščititi umetniško, zgodovinsko ali arheološko narodno dediščino;

6.) prepovedi ali omejitve, uporabne na zlato, srebro, kovani denar, papirnat denar in na vrednostne papirje;

7.) prepovedi ali omejitve, ki jim je namen, razširiti na tuje proizvode režim, ustanovljen v notranjosti države, kar se tiče proizvajanja, trgovine, prevažanja in potroška podobnih domačih proizvodov;

8.) prepovedi ali omejitve, uporabne na proizvode, ki so ali ki bodo, kar se tiče proizvajanja ali trgovine, v notranjosti države predmet državnih monopolov ali monopolov, izvrševanih pod državno kontrolo.

Člen 5.

V tej konvenciji ne poseza nič v pravico vsake visoke stranke pogodnice, odrejati v izrednih in anomalnih razmerah ukrepe prepovedi ali omejitve uvoza ali izvoza za obvarovanje življenskih koristi države.

Če se odrede ukrepi takega značaja, se morajo uporabljati tako, da ne izvira iz tega nikakršno samovoljno razlikovanje (neenako postopanje) na škodo katerekoli druge visoke stranke pogodnice. Njih trajanje se mora omejiti na trajanje pobud ali razmer, ki so jih provzročile.

Člen 6.

1. Uvidevajoč, da obstoje za izvestne visoke stranke pogodnice dejanske ali pravne situacije, iz katerih izvira za te poslednje pogodnice nemožnost, usvojiti takoj, kar se tiče izvestnih odrejenih proizvodov, obveznosti, določene v predhodnih členih, se je zdele visokim strankam pogodnicam pravilno, pooblastiti te visoke stranke pogodnice, naj podado pridržek za izvestne izjeme začasnega značaja, ki se

nih zavezujejo odpraviti, čim prestanejo razmere, ki so jih provzročile.

2. Uvidevajoč, da bi provzročala ustavitev izvestnih prepovedi ali omejitve, uporabljenih od izvestnih visokih strank pogodne na uvoz ali izvez, za te poslednje resne težkoče in da ne provzročajo prav za prav te prepovedi ali omejitve škodljivih reperkusij za trgovino ostalih držav, so smatrali po drugi strani visoke stranke pogodnice prav tako za pravilno, pooblastiti te visoke stranke pogodnice, da smejo podati pridržek za take izjeme.

3. V prilogi k tej konvenciji se omenjajo izjeme, ki spadajo v okvir oben predhodnih točk, odobrem na današnji dan v korist visokih strank pogodnic, ki so imenoma označene v tej prilogi in ki so polpisale današnjo konvencijo.

4. Za zahteve o odstopkih, ki bi jih želele predložiti visoke stranke pogodnice po tem datumu, velja postopanje, označeno v zapisniku te konvencije.

Člen 7.

Če bi bila ena visoka stranka pogodnica primorana, odrediti ukrep prepovedi ali omejitve zoper proizvode katerekoli tuje države, najsi se ta konvencija more ali ne more uporabljati nanje, mora biti ta ukrep tak, da provzroča trgovini ostalih visokih strank pogodnic kolikor mogoče manjšo škodo.

Člen 8.

Če nastane med dvema ali več visokimi strankami pogodnicami spor o tolmačenju ali uporabljanju odredb te konvencije — izvzemši člene 4., 5. in 6. kakor tudi odredbe zapisnika, ki se nanašajo na rečene člene — in če se ta spor ne more poravnati bodisi neposredno med strankami, bodisi z drugim sredstvom, ki bi ga uporabile, da dosežejo sporazum, smejo predložiti sporne stranke, če so vse soglasne, preden se zatečejo k vsakemu drugemu arbitražnemu ali sodnemu postopanju, sporno vprašanje zaraži prijateljske poravnave vsakemu tehničnemu organizmu, ki bi se mogel odrediti bodisi od sveta Društva narodov, bodisi od prizadetih strank. Ta organizem formulira nasvetovalno mnenje, ko je zaslišal stranke in ko jih je privedel po potrebi v medsebojen stik.

Nasvetovalno mnenje, ki bi ga formuliral rečeni organizem, ne veže spornih strank, razen če ga usvoji vsaka izmed njih, in stranke se smejo zateći po svoji izvolji, če so vse soglasne, bodisi ko so se zatekle k zgoraj omenjenemu postopanju, bodisi zaradi njegove izpreamembe, k vsakemu drugemu arbitražnemu ali sodnemu postopanju, vštevši spor pred stalnim mednarodnim razsodiščem, glede vseh vprašanj, ki spadajo v pristojnost tega razsodišča po odredbah njegovega štutata.

Če nastane kakršenkoli spor pravnega značaja o tolmačenju ali uporabljanju odredb te konvencije — izvzemši odredbe členov 4., 5. in 6. kakor tudi odredbe zapisnika, ki se nanašajo na rečene člene — morajo predložiti stranke po svoji izvolji na zahtevo ene izmed njih sporni predmet v odločitev stalnemu

mednarodnemu razsodišču ali kakšnemu arbitražnemu sodišču, najsi so se ali se niso zatekle k postopanju, določenemu v prvem odstavku.

Če nastane nesporazum o tem, ali je spor pravnega značaja ali ni, se predloži to vprašanje v odločitev stalnemu mednarodnemu razsodišču ali pa arbitražnemu sodišču, ki ga izvolijo stranke.

S postopanjem, uvedenim pred organizmom, ki je določen v prvem prednjem odstavku, ali z njegovim formuliranim mnenjem se nikoli ne ustavi ukrep, ki je predmet spora; prav to velja ob sporu med stalnim mednarodnim razsodiščem — razen če to ne odloči drugače po odredbah člena 41. svojega štutata — ali pa pred arbitražnim sudiščem, ki ga izvolijo stranke.

V tej konvenciji ni tolmačiti ničesar tako, kakor bi posezalo v pravice in obveznosti, izvirajoče za visoke stranke pogodnice iz njih obveznosti glede jurisdikcije stalnega mednarodnega razsodišča ali iz njih bilateralnih konvencij, ki se nanašajo na konciliacijo in arbitražo.

Člen 9.

Vsaka visoka stranka pogodnica sme izjaviti bodisi ob ratifikaciji te konvencije, bodisi naknadno, da se zavezuje, razširiti proti vsaki drugi visoki stranki pogodnici, ki prevzame isto obveznost, uporabljanje odredb tretjega odstavka gorenjega člena 8. na vsak spor, ki bi mogel nastati o tolmačenju ali uporabljanju odredb te konvencije, vštevši celoma ali deloma tudi člene 4., 5. in 6., najsi gre ali ne gre spora pravni značaj.

Visoke stranke pogodnice, ki ne bi prevzele za člene 4., 5. in 6. ali za izvestne dele teh členov kakor tudi za odredbe zapisnika, ki se nanašajo nanje, obveznosti, določene v predhodnem odstavku, smejo uporabljati med seboj na takša vprašanja odredbe prvega in drugega odstavka člena 8.

Člen 10.

Vsaka visoka stranka pogodnica sme izjaviti v trenutku, ko podpiše ratifikacijo ali ko pristopi, da ne prevzema z usvojitvijo te konvencije nikakrsne obveznosti glede skupnosti ali kateregakoli dečja svojih kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod nje suzerenstvo ali mandat; v tem primeru ni uporabljati te konvencije na ozemlja, ki so predmet take izjave.

Vsaka visoka stranka pogodnica sme naknadno notificirati generalnemu tajniku Društva narodov, da namerja uporabljati to konvencijo na skupnost ali na katerikoli del svojih ozemelj, ki bi bila predmet izjave, omenjene v predhodnem odstavku. V tem primeru se uporablja konvencija na ozemlja, omenjena v notifikaciji, čez devetdeset dni od dne, ko je generalni tajnik Društva narodov prejel to notifikacijo.

Prav tako sme izjaviti vsaka visoka stranka pogodnica v vsakem trenutku, da namerja ustaviti uporabljanje te konvencije na skupnost ali na katerikoli del svojih kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod nje suzerenstvo ali mandat; v tem primeru ni več uporabljati konvencije na ozemlja, ki

so predmet take izjave, čez leto dni od dne, ko je generalni tajnik Društva narodov prejel to izjavo.

Člen 11.

V tej konvenciji ne poseza nič v pravice in obveznosti, izvirajoče za visoke stranke pogodnice iz mednarodnih konvencij, ki so v veljavi in katerih se udeležujejo.

S to konvencijo se ne kršijo odredbe bilateralnih sporazumov, ki veljajo danes med visokimi strankami pogodnicami in s katerimi se ustanavlja glede uvoznih ali izvoznih prepovedi ali omejitve liberalnejši režim od onega, ki je ustanovljen z odredbami te konvencije.

Člen 12.

Ta konvencija ne poseza v ničemer v pravice in obveznosti, ki izvirajo iz pogodbe Društva narodov.

Člen 13.

Visoke stranke pogodnice priobčijo druga drugi po generalnem tajniku Društva narodov v dvanajstih mesecih, ki nastopijo po uveljavitvi te konvencije na njih ozemljih, obvestilo o ukrepih, odrejenih zato, da se zavaruje izvrševanje odredb te konvencije.

Člen 14.

Ta konvencija, katere francosko in angleško besedilo sta enakopravni, ima datum današnjega dne.

Podpisati jo je moč do dne 1. januarja 1929. v imenu vsakega člena Društva narodov in vsake države nečlanice, zastopanih na konferenci, ki je sklenila to konvencijo, ali od vsake države, ki ji pošlje v ta namen svet Društva narodov en izvod te konvencije.

Članom Društva narodov in državam nečlanicam, v katerih imenu se podpiše ta konvencija pred dnem 1. februarja 1928., se dovolijo ugodnosti postopanja, določenega v točki 4. člena 6.

Člen 15.

Ta konvencija se mora ratificirati.

Ratifikacijski instrumenti se deponirajo pri generalnem tajniku Društva narodov, ki notificira njih prejem vsem članom Društva narodov kakor tudi državam nečlanicam, omenjenim v predhodnem členu.

Člen 16.

Izra dne 1. januarja 1929. je moč vsakemu članu Društva narodov in vsaki državi, omenjeni v členu 14., pristopiti k tej konvenciji.

Ta pristop se izvrši z notifikacijo, poslano generalnemu tajniku Društva narodov, da bi se deponirala v arhivu tajništva. Generalni tajnik notificira ta polog vsem državam, ki so podpisale to konvencijo ali ki so pristopile k njej.

Člen 17.

Ta konvencija dobi moč ob pogojih in na dan, ki se določijo na spodaj določenem sestanku.

Med dnem 15. junija in dnem 15. julija 1928. pozove generalni tajnik Društva narodov predstavnike, predpisno pooblašcene od članov Društva narodov in držav nečlanic, v katerih imenu bi se konvencija podpisala na dan 15. junija 1928., na sestanek, med čigar trajanjem morajo odrediti:

a) pridržke, ki se smejo, priobčene visokim strankam pogodnicam po točki 4.) člena 6., podati s prisankom teh poslednjih v trenutku ratifikacije;

b) pogoje, ki se zahtevajo za uveljavitev konvencije, in zlasti število, če pa je treba, imena članov Društva narodov in držav nečlanic, najsi so ali niso podpisnice, katerih ratifikacijo ali pristop bi bilo treba predhodno sprejeti;

c) skrajni rok za polog ratifikacij in datum, ko naj se izvrši uveljavitev, če so pogoji, zahtevani v predhodni točki, ostvarjeni.

Ce bi se po izteku tega roka ratifikacije, ki bi bile pogoj za uveljavitev konvencije, ne spreje, zahteva generalni tajnik Društva narodov mnenje članov Društva narodov in držav nečlanic, v katerih imenu bi se konvencija ratificirala, o tem, ali jo hčijo vendarle uveljaviti.

Člen 18.

To konvencijo je moč odpovedati s pismeno notifikacijo, poslano generalnemu tajniku Društva narodov v imenu vsakega člena Društva narodov ali vsake države nečlanice po izteku petih let od dne, ko je stopila v veljavo.

Ta odpoved dobi moč čez dvanajst mesecev od dne, ko jo je prejel generalni tajnik Društva narodov, ter velja samo za onega člena Društva narodov ali ono državo nečlanico, v čigar (katere) imenu se je podala.

Vendar pa je moč odpovedati konvencijo v imenu vsakega člena Društva narodov in vsake države nečlanice po izteku treh let od datuma te konvencije, če obstoji po tem roku kakršenkoli odstopki, dovoljen po točki 1.) člena 6. Ta odpoved dobi moč čez šest mesecev od dne, ko jo je prejel generalni tajnik Društva narodov, ter velja samo za onega člena Društva narodov ali ono državo nečlanico, v čigar (katere) imenu se je podala.

Razen tega je moč odpovedati konvencijo v imenu vsakega člena Društva narodov ali vsake države nečlanice po izteku petletnega roka od datuma te konvencije, če smatra po tem roku ta član Društva narodov ali ta država nečlanica, da je katerikoli izmed odstopkov, dovoljenih od visokih strank pogodnic med sestankom, ki je določen v členu 17., kvaril učinek te konvencije.

Taka odpoved dobi moč čez šest mesecev od dne, ko jo je prejel generalni tajnik, ter velja samo za onega člena Društva narodov ali ono državo nečlanico, v čigar (katere) imenu se je podala.

Vsako odpoved, podano v soglasnosti z gorenjimi odredbami, priobči generalni tajnik Društva narodov takoj vsem ostalim visokim strankam pogodnicam.

Ce spričo podanih odpovedi prestanejo pogoji, ki bi jim podredile visoke stranke pogodnice med se-

stankom, določenim v členu 17., uveljavitev konvencije, sme zahtevati vsaka visoka stranka pogodnica od generalnega tajnika Društva narodov, naj sklice konferenco, da se pretrese situacija, ustvarjena s tem dejstvom. Če se ne doseže sporazum, da bi se konvencija vzdržala, se oprosti vsaka visoka stranka pogodnica svojih obveznosti z onim dnem, ko dobi moč odpoved, spričo katere se je sklicala ta konferenca.

Člen 19.

Če se pošljejo pred iztekom petletnega roka, omenjenega v prvem odstavku člena 18., generalnemu tajniku Društva narodov v imenu tretjine članov Društva narodov in držav nečlanic, udeležencev pri tej konvenciiji, izjave, s katerimi ga obveste o želji, da se konvencija revidiraj, se zavezujejo vsi člani Društva narodov in vso države nečlanice, udeleženci pri tej konvenciiji, da se udeleže vsakega posvetovanja, ki bi se vršilo v ta namen.

Če bi izvršila revizija pred iztekom petega leta od dne, ko stopi ta konvencija v veljavo, ima vsak član Društva narodov ali vsaka država nečlanica, ki ne pristane na to, da se udeleži revidirano konvencijo pravico, odpovedati to konvencijo, ne glede na petletni rok, določen v četrtem odstavku člena 18. Ta odpoved dobi moč z dnem, ko stopi v veljavo režim, določen z revidirano konvencijo.

Če se izvrši revizija v petem letu od dne, ko stopi ta konvencija v veljavo, se podaljša odpovedni rok, določen v prvem odstavku člena 18., za leto dni.

Priloga k členu 6.

Z uporabo točke 3.) člena 6. in oddelka IV. točke d) zapisnika se sprejme vsaka izmed izjem, pridržanih v korist spodaj naštetih držav, po odredbah te konvencije samo, če postavi prizadeta država nanjo svoj podpis* na danšnji dan in če je na ta dan še v veljavi prepoved ali omejitve, ki naj se obdrži na njeno zahtevo.

I.

Izjeme, dovoljene v soglasnosti
stočko 1.

Nemčija:

Premog, koks, šota, lignit, Uvoz in izvoz, briketi.

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Avstrija:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Belgia:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

* Izmed držav, omenjenih v tej prilogi, so podpisale dne 8. novembra 1927. konvencijo: Nemčija, Avstrija, Belgija, Velika Britanija itd., Egipt, Francija, Ogrska, Italija, Japan, Luxembourg, Romunija in Češkoslovaška.

Velika Britanija:

Organska sintetična barvila, barve in tvarine za barvanje, ki jih imajo v sebi, kakor tudi posrednji organski proizvodi, uporabljeni za izdelovanje teh barvil, bary in tvarin za barvanje. Uvoz.

Francija:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Ogrska:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Spanija:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Japan:

Organska sintetična barvila, barve in tvarine za barvanje, ki jih imajo v sebi, kakor tudi posrednji organski proizvodi, uporabljeni za izdelovanje teh barvil, bary in tvarin za barvanje. Uvoz.

Riž. Uvoz in izvoz.

Luxembourg:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Romunija:

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

Uporabljeni stroji za industrijske instalacije. Uvoz.

Češkoslovaško:

Premog, koks, šota, lignit, Uvoz in izvoz, briketi.

Staro železo in odpadki Izvoz,
ostalih kovin in zlitin.

II.

Izjeme, dovoljene v soglasnosti
stočko 2.

Egipt:

Zivina (izvoz, za katerega je treba izdati dovolitev).

Jajca (v izvestnih mesecih med letom).

Organska gnojila, vštevši izmetke golobov, odpadke na klančinah in posušeno kri.

Združeno ameriške države:

Plin helij Izvoz.

Italija:

Zelezove rude Izvoz.

Žito. Izvoz.

Romunija:

Zelezove, bakrove in managanove rude. Izvoz.

Sirovi petrolej. Izvoz.

V potrditev tega so pooblaščenci podpisali to konvencijo.

Sestavljen v Zenevi dne osmega novembra tisoč devet sto sedem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov overovljeni prepis se pošije vsem članom Društva narodov in vsem državam nečlanicam, zastopanim na konferenci.

Nemčija:

Dr. Trendelenburg.

8. XI. 1927.

Združene ameriške države:

Podpisujoč mednarodno konvencijo o ukinitvi prepopovedi in omejitve uvoza in izvoza in zapisnik h konvenciji, izjavljam jaz, podpisani izredni poslanik in pooblaščeni minister Združenih ameriških držav v Svici, predpisno pooblaščen za podpis rečene konvencije in zapisnika, po instrukcijah svoje vlade, da ne prevzemajo Združene države, skladno s členom 10. konvencije, nobene obveznosti glede Filipinskih otokov in da podpisujem, kar se tiče Združenih ameriških držav, konvencijo in zapisnik z nastopnimi pridržki in ob takoj razloženih pogojih:

a) Prepovedi ali omejitve, ki jim je namen, razširiti na izvožene proizvode režim, ustanovljen v notranjosti države glede proizvajanja, trgovine, transporta in potroška teh proizvodov v notranjem prometu, se ne prepovedujejo z rečeno konvencijo; vendar pa se te prepovedi ali te omejitve ne smejo uporabljati na tak način, da bi se ustvarilo s tem sredstvo za samovoljno razlikovanje (neenako postopanje) med tujimi državami ali da bi se ustvarila prikrita omejitev v mednarodnem zamenjevanju.

b) Rečena konvencija ne poseza ne v tarifni sistem ne v dogovorjene metode držav, ki sodelujejo, ne v ukrepc, s katerimi naj se jim zavaruje uporabljanje, všečki ukrepi, s katerimi naj se vzdržuje ravnotežje z učinki dumpinga, premij, subvencij, nelojalnih metod ali aktov glede zunanjega trgovine, premizke ocenitve ali razlikovanja (neenakega postopanja).

Hugh R. Wilson.

30. I. 1928.

A v s t r i j a:

E. Pflügl.

8. XI. 1927.

B e l g i j a:

J. Brunet. F. van Langenhove.

8. XI. 1927.

Velika Britanija in Severna Irska

kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Izjavljam, da moj podpis ne zavezuje kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod suzerenstvo ali mandat Njegovega britanskega Veličanstva.

S. J. Chapman.

8. XI. 1927.

I n d i j a:

Skladno z odredbami člena 10. izjavljam, da moj podpis ne zavezuje onih indijskih ozemelj, ki pripadajo kakšnemu knézu ali poglavaru, postavljenemu pod suzerenstvo Njegovega britanskega Veličanstva.

Atul C. Chatterjee.

26. IV. 1928.

B o l g a r i j a:

Prof. Jurij Danailov.

8. VI. 1927.

C h i l e:

Podpisujoč to konvencijo, izjavlja podpisanev v imenu svoje vlade:

a) Trdno je prepričan, da se ostale visoke stranke pogodnice ne morejo sklicevati na točki 1. in 3. člena 4. čes, da bi prepovedale ali omejile na svoja ozemlja uvoz chilskega sodovega nitrata, ki se uporablja zlasti v kmetijstvu.

b) Po mnenju chilske vlade ne poseza konvencija niti v tarifni sistem niti v pogodbene metode udeleženih držav niti v ukrepe, s katerimi naj se zavaruje njih uporabljanje, všečki ukrepi, s katerimi naj se vzdržuje ravnotežje z učinki dumpinga.

E. Villegas.

14. VI. 1928.

D a n s k a:

S pridržkom za Grenlandijo.

J. Clan.

8. XI. 1927.

E g i p t:

Sadik E. Henein.

8. XI. 1927.

E s t o n i j a:

C. R. Pusta.

30. I. 1928.

F i n s k a:

Rafael Erich.

8. XI. 1927.

Francija:

Podpisujoč to konvencijo, izjavlja Francija, da ne namerja prevzeti z nje usvojitvijo nobene obveznosti glede skupnosti svojih kolonij, protektoratov in ozemelj, postavljenih pod nje suzerenstvo ali mandat.

D. Serruys.

8. XI. 1927.

Ogrska:

Baranyai Zoltán.

8. XI. 1927.

Italija:

A. Di Nola.

8. XI. 1927.

Japán:

Podpisujoč mednarodno konvencijo o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza, izjavljava podpisanca, da ne posezajo odredbe člena 8. te konvencije v akcijo, ki jo vrši japansko sodno oblastvo, ko uporablja japske zakone in dekrete.

N. Ito. J. Tsushima.

8. XI. 1927.

Letonija:

Charles Duzmans.

31. I. 1928.

Luxemburg:

Albert Calmes.

8. XI. 1927.

Norveška:

Georg Wettstein.

31. I. 1928.

Holandija:

Posthuma.

De Graaff. F. M. Wibaut.

8. XI. 1927.

Poljska:

F. Sokal.

31. I. 1928.

Portugalska:

Francisco de Calheiros e Menezes.

31. I. 1928.

Romunija:

S pridržkom ratifikacije romunske vlade in romunskega parlamenta.

D. J. Gheorghiu. Cezar Popescu.

8. XI. 1927.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Konst. Fotić.

24. I. 1928.

Siam:

Charoon.

8. XI. 1927.

Svedska:

Einar Hennings.

2. XII. 1927.

Švica:

W. Stueki.

8. XI. 1927.

Češkoslovaška:

Dr. Ibl.

8. XI. 1928.

Turčija:

M. Kemal.

14. V. 1928.

*

Zapisnik o konvenciji.

V trenutku, ko so predpisno pooblaščeni poslanci pristopili k podpisovanju konvencije o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza, sklenjene na današnji dan, so se zedinili o nastopnih odredbah, ki jim je namen, zavarovati uporabljajte te konvencije:

I. oddelek.

K členu 1.

a) Besede «ozemlja visokih strank pogodnic», rabljene v konvenciji, označujejo samo ona ozemlja, na katera je uporabljati to konvencijo.

b) Če obsega carinsko ozemlje kakšne visoke stranke pogodnice ozemlja, ki niso postavljena pod njeno suverenstvo, je smatrati ta ozemlja prav tako za «ozemlja» v zmislu konvencije.

c) Ker obstoje v notranjosti ali na samih mejah Indije pasovi ali osredki (enklave), ki so proti njenemu ozemlju po obsegu in naseljenosti tako neznatni in sestavljajo oddeljene dele ali ustanove, pripadajoče drugim metropolnim državam, in ker je po drugi strani iz administrativnih razlogov nemogoče, uporabljati odredbe konvencije na rečene pasove ali osredke, je dogovorjeno, da teh odredbam ni uporabljati.

Vendar pa mora uporabljati Indija glede pasov ali osredkov, za katere gre, režim, ki spoštuje načela konvencije in olajšuje v možni izmeri uvoze in izvoze, ter jih ne sme podrejati nikakršni novi prepovedi ali omejitvi, ki je ne bi dopuščala konvencija, razen če ne bi bilo drugega sredstva, da se zavaruje pobiranje carine in trošarine.

II. oddelek.

K členu 2.

Kar se tiče uporabljanja člena 2., velja obveznost, ki jo je podpisala Kanada, samo za federalno vlado, ne pa za pokrajinske vlade, ki jim daje kanadska ustava oblast, da smejo prepovedovati ali

omejevati na svojem ozemlju uvoz ali izvoz izvestnih proizvodov.

III. oddelek.

K členu 4.

a) K točki 4.

Zaščita živali in rastlin zoper bolezni določa tudi ukrepe, odrejene zato, da se očuvajo živali in rastline degeneracije ali iztrebitve, in ukrepe, uporabljane na semena, rastline, zajedavce in škodljive živali.

b) K točki 7.

Dasi niso določile visoke stranke pogodnice ukrepov glede proizvodov, nazvanih «standards», in definicij proizvodov, je treba, kakor izjavljajo, tolmačiti to točko tako, da ne ovira prakse izvestnih držav, po kateri podrejajo izvoz svojih proizvodov izvestnim pogojem kakovosti, da se ohrani po eni strani dobrí sloves teh proizvodov in da se dà po drugi strani inozemskemu kupcu garancijo. Kakrpa nasprotno izjavljajo, tolmačijo točko, za katero gre, tako, da prepoveduje posezanje po kakšnem sistemu klasifikacije ali definicije proizvodov, ki bi se uporabil kot prikrito sredstvo, da se omeji uvoz tujih proizvodov ali da se podredi režimu nepravičnega razlikovanja (neenakega postopanja).

c) K točki 7.

Visoke stranke pogodnice izjavljajo, da se smejo ustanoviti ali obdržati prepovedi in omejitve, ki jim je edini namen, odvratičati možnost, da se izvestno uvoženo blago odtegne carini, ki jo je uporabljati nanje, ali preprečiti v izjemnih primerih uvoz izvestnega blaga, spričo katerega bi se zmanjšali fiskalni dohodki, izvirajoči iz davščin, ki jim je zavezano kakšno drugo blago, samo, če ni nobenega drugega učinkljivega sredstva, da se zavarujejo rečeni fiskalni dohodki.

d) K točki 7.

Ce se zlog ureditve izvestnih držav in raznih metod, ki jih uporabljajo te države za svojo notranjo kontrolo, ne more popolnoma izenačiti režim domačih proizvodov z režimom uvoženih proizvodov, izjavljajo visoke stranke pogodnice, da ne sme biti temu diferencialnemu postopanju namen ali rezultat, ustvariti nepravično razlikovanje (neenako postopanje) na škodo teh drugih.

e) K točki 8.

Visoke stranke pogodnice izjavljajo, da imajo v mislih samo one monopole, med katerimi določa vsak samo po enega ali nekoliko odrejenih proizvodov.

IV. oddelek.

K členu 6.

a) K točki 1.

Visoke stranke pogodnice, ki so podale pridržke, navedene v točki 1. člena 6., izjavljajo, da ne smatrajo svojega pristanka na odredbo tretjega odstavka člena 18. za obveznost, da bi morale razmere, ki so jih prisilile, formulirati te pridržke, prestati v treh letih, ampak smatrajo ga za možnost, priznano vsaki stranki pogodnici, da dobi zopet proste roke, če

smatra, ako se ne izpremene rečene razmere v oznenem roku, da je njeno gospodarstvo oškodovano, če se obdrži katerakoli prepoved ali omejitev, ki je predmet rečenih pridržkov.

b) K točki 2.

Usvajajoč odstopke, navedene v točki 2. člena 6., niso namerjale visoke stranke pogodnice učiniti s tem njih trajanje za definitivno; ampak naglasile so samo, da se ne čuti potreba njih ukinitev toliko imperativno glede na neznatno vlogo, ki jo imajo glede mednarodnega zamenjevanja.

c) K točki 2.

Visoke stranke pogodnice izjavljajo, da niso dale, sprejemajoč za Romunijo glede na njeno izjemno dejansko in pravno situacijo pridržek o sirovem petroleju skladno s točko 2. člena 6., nikakor svojega pristanka na ukrepe prepovedi ali omejitve za ta proizvod, o katerem mislijo, da je za mednarodno tržišče jako važen. Visoke stranke pogodnice izjavljajo zaupanje, da bo Romunija, čim ji dovolijo razmere, sama ukinila to prepoved, prilagovaje se zmislu zgoraj navedene točke b), in da bo dotej vpoštevala koristi sosednjih držav pogodnic.

Romunska delegacija se popolnoma pridružuje tej izjavi.

d) K točki 4.

I. Veljavnost odredbe.

Za uporabljanje točke 4. je dogovorjeno, da se more nanašati vsaka zahteva za odstopke, ki bi se predložila izza datuma te konvencije, samo na prepovedi ali omejitve, veljavne na ta dan.

II. Postopanje.

1. Vsaka visoka stranka pogodnica sme naznani s priobčitvijo, poslano generalnemu tajniku Društva narodov, prepovedi ali omejitve, ki jih želi obdržati po točkah 1. in 2. Ta priobčitev mora prispeti h generalnemu tajniku pred dnem 1. februarja 1928. V njej se označijo, če je treba, pogoji, ob katerih bi se hotela prizadeta visoka stranka pogodnica odreči tem prepovedim ali omejitvam.

2. Generalni tajnik Društva narodov sporoči čimprej izza dne 1. februarja 1928. visokim strankam pogodnicam skupno vse zahteve, ki jih prejme z uporabo predhodne točke.

3. Vsaka visoka stranka pogodnica, ki bi želela predložiti pripombe o tako priobčenih zahtevah, jih more poslati do dne 1. maja 1928. generalnemu tajniku Društva narodov. Ta sporoči vse prejete pripombe visokim strankam pogodnicam čimprej izza tega datuma.

4. Zahteve in pripombe, formulirane od visokih strank pogodnic, se pretresejo med sestankom, določenim v členu 17. konvencije.

V. oddelek.

K členu 7.

Izraz «trgovina visokih strank pogodnic» označuje trgovino onih njih ozemelj, na katera se konvencija uporablja.

VI. oddelek.

Na prepovedi ali omejitve, ki se uporablajo na predmete, izdelane v ječah, se ta konvencija ne nanaša.

VII. oddelek.

Ce bi se uporabljale prepovedi ali omejitve v mejah, določenih s konvencijo, se morajo držati visoke stranke pogodnice glede dovolil strogo nastopnih odredb:

a) Pogoji in formalnosti, ki se morajo izpolniti, da se dobe dovolila, se priobčijo takoj javnosti v najjasnejši in najpreciznejši obliki.

b) Način, po katerem se izdajajo potrdila o takih dovolilih, mora biti kolikor mogoče preprost in stalen.

c) Pretresanje zahtev in izdajanje dovolil prizadetim osebam se mora vršiti kar najhitreje.

d) Sistem izdajanja dovolil mora biti tako ustanovljen, da se preprečuje trgovina s temi dovolili. Zato mora biti označeno v dovolilih, če se izdajajo poedinim osebam, pooblaščenčeve ime in ukoriščati jih ne sme kdo drugi.

Kar se tiče razporeda kontingentov, smatrajo visoke stranke pogodnice, ne da bi ustanovile metodo, ki naj se usvoji, da je pravičen razpored teh kontingentov eden izmed bistvenih pogojev za pravno postopanje v mednarodni trgovini.

V potrditev tega so pooblaščenci podpisali ta zapisnik.

Sestavljen o Ženevi dne 8. novembra tisoč devet sto sedem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov overovljeni prepis se poslje vsem članom Društva narodov in vsem državam nečlanicam, zastopanim na konferenci.

Nemčija:

Dr. Trendelenburg.

Združene ameriške države:

Hugh R. Wilson.

Avstrija:

E. Pflügl.

Belgia:

J. Brunet.

F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna Irska

Kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Izjavljam, da moj podpis ne zavezuje kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod suzerenstvo ali mandat Njegovega britanskega Velikanstva.

S. J. Chapman.

Indija:

Skladno z odredbami člena 10. izjavljam, da moj podpis ne zavezuje

onih indijskih ozemelj, ki pripadajo kakšnemu knezu ali poglavarju, postavljenemu pod suzereustvo Njegovega britanskega Velikanstva.

Atul C. Chatterjee.

Bolgarija:

Prof. Jurij Danailov.

Chile:

E. Villegas.

Danska:

S pridržkom za Grenlandijo.

J. Clan.

Egipt:

Sadik E. Henein.

Estonija:

C. R. Pusta.

Finska:

Rafael Erich.

Francija:

S pridržki, formuliranimi v trenutku podpisa te konvencije.

D. Serruys.

Ogrska:

Baranyai Zoltán.

Italija:

A. Di Nola.

Japan:

S pridržki, formuliranimi v trenutku podpisa te konvencije.

N. Ito. J. Tsushima.

Letonija:

Charles Duzmans.

Luxembourg:

Albert Calmes.

Norveška:

Georg Wettstein.

Holandija:

Posthuma.

De Graaff. F. M. Wibaut.

Poљska:

F. Sokal.

Portugalska:

Francisco de Calheiros e Menezes.

Romunija:

S pridržkom ratifikacije romunske vlade in romunskega parlamenta.

D. J. Gheorghiu. Cezar Popescu.

Kraljevina Srbov, Hrvatov
in Slovencev:

Konst. Fotič.

Siam:

Charoon.

Švedska:

Einar Hennings.

Švica:

W. Stucki.

Češkoslovaška:

Dr. Ibl.

Turčija:

M. Kemal.

*

Pridodata izjava.

Delegacijam Francije, Grčije, Ogrske, Italije, Portugalske, kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in Švice na mednarodni konferenci za ukinitev prepovedi ali omejitev uvoza in izvoza se zdi potrebno naglasiti, da so vkljub vsej skrbi, z ničimer ne ovirati uspeha konference in nikakor ne provzročiti med državami udeležnicami načelnega razpravljanja, ki ne bi nikamor vodilo, vendarle trdno prepričane, da se ne more opravičiti prepoved vinogradniških proizvodov z odredbami člena 4. točke 4. konvencije.

V Zenevi, dne 8. novembra 1927.

Francija:

D. Serruys.

Grčija:

Vassili Dendramis.

Ogrska:

Baranyai Zoltán.

Italija:

A. Di Nola.

Portugalska:

F. de Calheiros e Menezes.

Kraljevina Srbov, Hrvatov
in Slovencev:

Konst. Fotič.

Švica:

W. Stucki.

Chile:

Vlada republike Chiliske se pridružuje pridodani izjavi h konvenciji ter je kakor delegacije Francije, Grčije, Ogrske, Italije, Portugalske, kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev in Švice prepričana, da se prepoved vinogradniških proizvodov ne more opravičiti z odredbami člena 4. točke 4. konvencije.

E. Villegas.

Dopolnilni sporazum

h konvenciji z dne 8. novembra 1927. o ukinitvi prepovedi uvoza in izvoza.

Predsednik države Nemčije; predsednik Združenih ameriških držav; predsednik zvezne republike Avstrije; Njegovo Veličanstvo kralj Belgijcev; Njegovo Veličanstvo kralj Velike Britanije, Irske in britanskih prekmorskih ozemelj, cesar Indije; Njegovo Veličanstvo kralj Bolgarov; predsednik republike Chiliske; Njegovo Veličanstvo kralj danski; Njegovo Veličanstvo kralj egipotovski; predsednik republike Estonije; predsednik republike Finske; predsednik republike Francije; Njegovo presvetlo Visočanstvo guverner Ogrske; Njegovo Veličanstvo kralj italijski; Njegovo Veličanstvo cesar japski; predsednik republike Letonije; Njeno kraljevsko Visočanstvo velika vojvodinja luxembourška; Njegovo Veličanstvo kralj norveški; Njeno Veličanstvo kraljica holandska; predsednik republike Poljske; predsednik republike Portugalske; Njegovo Veličanstvo kralj romunski; Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev; Njegovo Veličanstvo kralj siamski; Njegovo Veličanstvo kralj švedski; švicarski federalni svet; predsednik republike Češkoslovaške; predsednik republike Turčije:

so odredili glede na konvencijo, podpisano v Ženevi, dne 8. novembra 1927. o ukinitvi prepovedi uvoza in izvoza in

glede na odredbe člena 17. rečene konvencije,
za svoje pooblašcence na sestanku, določenem v
rečenem členu, in sicer so bili odrejeni:

od predsednika države Nemčije:
dr. Ernst Trendelenburg, državni tajnik
v ministrstvu za narodno gospodarstvo;

od predsednika Združenih ameriških držav:

gospod Hugh R. Wilson, izredni poslanik in
pooblaščeni minister pri švicarskem federalnem svetu;

od predsednika zvezne republike Avstrije:

gospod Richard Schüller, sekcijski šef
zvezne pisarne;

od Njegovega Veličanstva kralja
Belgijcev:

gospod J. Brunet, izredni poslanik in
pooblaščeni minister;

gospod F. van Langenhove, šef kabineja
in generalni direktor za zunanjø trgovino v ministrstvu za zunanje posle;

od Njegovega Veličanstva kralja
Velike Britanije, Irske in britanskih
prekmorskih ozemelj, cesarja Indije:

za Veliko Britanijo in Severno Irsko kakor tudi
za vsak del britanskega imperija, ki ni poseben član
Drustva narodov:

sir Sydney Chapman, K. C. B., C. B. E.
gospodarski svetnik vlade Njegovega britanskega
Veličanstva;

- za Indijo:
gospod H. A. F. Lindsay, C. I. E., C. B. E., Indian Trade Commissioner;
- od Njegovega Veličanstva kralja Bolgarov:
gospod D. Mikov, opravnik poslov v Bernu;
od predsednika republike Chilske:
gospod Tomas Ramirez Frias, narodni poslanec, prejšnji državni minister, profesor politične ekonomije in civilnega prava na univerzi v Santigu;
- od Njegovega Veličanstva kralja danskega:
gospod J. Cian, izredni poslanik in pooblaščeni minister, predsednik danske komisije za sklepanje trgovinskih pogodb;
- gospod William Borberg, stalni predstavnik Danske, akreditiran pri Društvu narodov;
- od Njegovega Veličanstva kralja egiptovskega:
Sadik Henein paša, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri Njegovem Veličanstvu kralju italijanskem;
- od predsednika republike Estonije:
gospod A. Schmidt, pomočnik ministra za zunanje posle;
- od predsednika republike Finske:
gospod Rudolf Holsti, izredni poslanik in pooblaščeni minister, stalni delegat pri Društvu narodov;
- gospod Gunnar Kihlman, direktor za politične in trgovinske posle v ministrstvu za zunanje posle;
- od predsednika republike Francije:
gospod Daniel Serruys, direktor za trgovinske sporazume v ministrstvu za trgovino;
- od Njegovega Presvetlega Visočanstva guvernerja Ogrske:
gospod Alfred Nickl, svetnik poslaništva;
- od Njegovega Veličanstva kralja italijanskega:
gospod A. Di Nola, generalni direktor za trgovino in gospodarsko politiko;
- gospod Pasquale Troise, generalni direktor carin:
- od Njegovega Veličanstva cesarja japonskega:
gospod N. Ito, svetnik veleposlaništva, direktorjev pomočnik v cesarskem japskem uradu pri Društvu narodov;
- gospod J. Tushima, finančni komisar japske vlade v Londonu, v Parizu in v New Yorku;
- od predsednika republike Letonije:
gospod Charles Duzmans, pooblaščeni minister, stalni predstavnik pri Društvu narodov;
- od Njenega kraljevskega Visočanstva Velike vojvodinje luxembourške:
gospod Albert Calmes, član vrhovnega sveta belgo-luxemburške ekonomske unije;
- od Njegovega Veličanstva kralja norveškega:
gospod Gunnar Jahn, direktor norveškega centralnega statističnega urada;
- od Njenega Veličanstva kraljice holandske:
gospod F. E. Posthumus, prejšnji minister za poljedelstvo, industrijo in trgovino;
- gospod de Graaff, prejšnji minister za kolonije;
- gospod F. M. Wibaut, član holandskega senata;
- od predsednika republike Poljske:
gospod Franciszek Doležal, državni podtajnik v ministrstvu za trgovino in industrijo, član ekonomskega odbora Društva narodov;
- od predsednika republike Portugalske:
gospod A. d' Oliveira, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri švicarskem federalnem svetu in pri Njegovem Veličanstvu kralju Belgijcev, stalni delegat pri Društvu narodov;
- gospod F. de Calheiros e Menezes, prvi tajnik poslaništva, šef portugalske pisarne pri Društvu narodov;
- od Njegovega Veličanstva kralja romunskega:
gospod Konstantin Antoniade, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri Društvu narodov;
- gospod D. Gheorghiu, direktor romunske Narodne banke;
- gospod C. Popescu, generalni direktor za industrijo v ministrstvu za industrijo in trgovino;
- od Njegovega Veličanstva kralja Srbov, Hrvatov in Slovencev:
gospod Konstantin Fotić, stalni delegat pri Društvu narodov;
- gospod Đorđe Čurčin, generalni tajnik zveze srbsko-hrvatsko-slovenskih industrijskih zbornic;
- od Njegovega Veličanstva kralja siamskega:
Njegovo Visočanstvo princ Charoon, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri predsedniku republike Francije;
- od Njegovega Veličanstva kralja švedskega:
gospod Einar Modig, državni podtajnik v ministrstvu za trgovino;
- od švicarskega federalnega sveta:
gospod Walter Stucki, direktor oddelka za trgovino v federalnem departementu za narodno gospodarstvo;
- od predsednika republike Češkoslovaške:
dr. Vincent Ibl, svetnik poslaništva v ministrstvu za zunanje posle;
- od predsednika republike Turčije:
gospod Hasan bej, podpredsednik turške velike narodne skupščine,

ki so se zedinili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobi in predpisni obliki, o nastopnih odredbah, ki jim je namen, dopolniti odredbe zgoraj rečene konvencije in ki so njih sestavni del.

Člen A.

Priloga k členu 6. konvencije z dne 8. novembra 1927. se dopoljuje v korist spodaj označenih držav tako-le:

Izjeme, dovoljene skladno stočko 1.
Bolgarija:

Rožni grmiči, njih korenine in Izvoz.
protje.

Chile:

Staro železo in odpadki od cinka. Izvoz.
Kobile. Izvoz.

Portugalska:

Fina volna. Izvoz.
Pluta v sirovem stanju. Izvoz.

Svedska:

Staro železo. Izvoz.

Ceskoslovaška:

Hmeljevi poganjki. Izvoz.

Izjeme, dovoljene skladno stočko 2.

Letonija:

Platina, dragi kameni, biseri in koralje (nepredelani ali izdelani, ločeni ali montirani). Izvoz.

Združene ameriške države:

Plin helij. Izvoz.

Portugalska:

Smrekova guma. Izvoz.

Ceskoslovaška:

Kvarcit. Izvoz.

Člen B.

Če se sporazuma, sklenjena na današnji dan o izvozu kož in kosti, ne bi mogla uveljaviti, ker ne bi bilo potrebnih ratifikacij, so se zedinile visoke stranke pogodnice v tem dopolnilnem sporazumu, pooblastiti vsako izmed njih, da predloži naknadno zahteve, ki so jih bile upravičene predložiti po odredbah člena 6. konvencije in njej priloženega zapisnika, katerih predložitvi so se odrekle v korist gornejih sporazumov.

Te zahteve za odstopke se morajo poslati generalnemu tajniku Društva narodov pred dnem 30ega septembra 1929.; po njegovi skrbi se pošljejo visokim strankam pogodnicam pred dnem 31. oktobra 1929.

Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, da se nujno sestanejo na poziv, ki ga jim pošlje generalni tajnik, da pretresajo zahteve za zgoraj omenjene odstopke.

Člen C.

Visoke stranke pogodnice se strinjajo v tem, da je treba dobiti za uveljavitev konvencije predhodno

bodisi ratifikacijo, določeno v členu 15., bodisi pristop, določen v členu 16. rečene konvencije, najmanj od osemnajstih članov Društva narodov ali držav nečlanic.

Ratifikacije se morajo deponirati pred dnem 30. septembra 1929.

Vsaka visoka stranka pogodnica ima pravico, obvestiti generalnega tajnika Društva narodov v trenutku, ko deponira svojo ratifikacijo ali notifikacijo o svojem pristopu, da podreja uveljavitev konvencije, kar se nje tiče, ratifikaciji ali pristopu, notificiranemu v imenu izvestnih držav, pri čemer pa ne more omenjati drugih držav, ki so:

Nemčija,	Japan,
Avstrija,	Poljska,
Združene ameriške države,	Romunija,
Francija,	kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev,
Velika Britanija,	Švica,
Ogrska,	Češkoslovaška,
Italija,	Turčija.

Generalni tajnik Društva narodov obvesti takoj vsako visoko stranko pogodnico o vsaki registrirani ratifikaciji ali registriranem pristopu kakor tudi o indikacijah, ki bi ju spremljale skladno s predhodnim odstavkom.

Dne 31. oktobra 1929. obvesti generalni tajnik Društva narodov vse člane Društva narodov in države nečlanice, v katerih imenu se ta konvencija podpiše ali katerih pristop se izvrši po členu 16. konvencije, o ratifikacijah, ki se deponirajo, in o pristopih, ki se notificirajo pred dnem 30. septembra 1929.

Člen D.

Če bo razvidno iz priobčitve generalnega tajnika Društva narodov, o kateri govori poslednji odstavek predhodnega člena, da so pogoji, zahtevani po treh prvih odstavkih rečenega člena in priloženega zapisnika, dne 30. septembra 1929. ostvarjeni, se uveljaviti konvencija dne 1. januarja 1930.

Drugače pa je postopati po končnem odstavku člena 17. konvencije.

V potrditev tega so zgoraj imenovani poblaščenci podpisali ta sporazum.

Sestavljenov Zeneyi dne enajstega julija tisoč devet sto osem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov overovljeni prepis se pošlje vsem članom Društva narodov in vsem državam nečlanicam, zastopanim na konferenci.

Nemčija:

Dr. Ernst Trendelenburg.

Združene ameriške države:

Hugh R. Wilson.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Belgijska:

J. Brunet. F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna
Irska

kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Izjavljam, da moj podpis ne zavzuje kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod suzerenstvo ali mandat Njegovega britanskega Veličanstva.

S. J. Chapman.

Indija:

H. A. F. Lindsay.

Bulgarija:

Podpisujoč dopolnilni sporazum, izjavlja Bolgarija, da se bo ratificiral in uveljavil, čim bo domača valuta zopet postavljena na zlato osnovo.

D. Mikov.

Chile:

Tomas Ramirez Frias.

Danska:

J. Clan. William Borberg.

Egipt:

Sadik E. Henein.

Estonija:

A. Schmidt.

Finska:

Rudolf Holsti. Gunnar Kihlman.

Francija:

Podpisujoč ta dopolnilni sporazum, izjavlja Francija, da ne prevzema z njega usvojitvijo nobene obveznosti glede skupnosti svojih kolonij, protektoratov in ozemelj, postavljenih pod nje suzerenstvo ali mandat.

D. Serruys.

Ogrska:

Nickl.

Italija:

A. Di Nola. P. Troise.

Japan:

Ito. J. Tsushima.

Letonija:

Charles Duzmans.

Luxembourg:

Albert Calmes.

Norveška:

Gunnar Jahn.

Holandska:

Posthuma. F. M. Wibaut. S. de Graaf.

Poljska:

Franciszek Doležal.

Portugalska:

A. d' Oliveira. F. de Calheiros e Menezes.

Romunija:

Antoniade. D. T. Gheorghiu. Cezar Popescu.

Kraljevina Srbov, Hrvatov
in Slovenev:

Konstantin Fotić. Đorđe Čurčin.

Siam:

Charoon.

Švedska:

Einar Modig.

Švica:

W. Stucki.

Češkoslovaška:

Ibl.

Turčija:

S pridržkom člena B.

Hasan.

*

Zapisnik o dopolnilnem sporazumu.

V trenutku, ko so predpisno pooblaščeni podpisanci pristopili k podpisovanju dopolnilnega sporazuma k mednarodni konvenciji o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza, sporazuma, sklenjenega na današnji dan, so se zodinili o spodaj navedenih odredbah, ki jim je namen, zavarovati uporabljjanje tega dopolnilnega sporazuma.

I. oddelek.

Visoke stranke pogodnice izjavljajo, da pomenu v besedilu današnjega dopolnilnega sporazuma izraz «konvencija» tako mednarodno konvencijo z dne 8. novembra 1927. o ukinitvi prepovedi in omejitev uvoza in izvoza kakor tudi današnji dopolnilni sporazum.

II. oddelek.

K členu A.

a) Pluta v sirovem stanju, za katero je dovoljen odstopek Portugalski, ne obseza plute v odpadkih, v kosih, v iverih in v ploščah.

b) Najsi so izjeme, ki so naštete v členu A, kakor tudi one, ki so navedene v prilogi k členu 6. konvencije, dovoljene, če podpišajo države, ki jih ukorističajo, ta dopolnilni sporazum na dan občega podpisovanja, se je spoznalo za pravično, priznati rok do dne 31. avgusta 1928. Bolgariji, Združenim ameriškim državam in Portugalski.

c) Kar se tiče izjeme za hmeljeve poganjke, pri znane Ceškoslovaški po točki 1. člena 6. konvencije, izjavljajo visoke stranke pogodnice, da so pristale nanje spričo pismene obveze češkoslovaške delegacije, po kateri se bo dopuščal prost izvoz tega proizvoda v vse države, ki garantirajo ali bodo garan-

tirale Češkoslovaški z zakonodajnimi ali pogodbenimi ukrepi zaščito izvornega naziva za češkoslovaški hmelj.

III. oddelek.

K členu B.

Visoke stranke pogodnice se strinjajo v tem, da priznavajo v korist Italije uporabljanje odredbe v zapisniku mednarodnega sporazuma o izvozu kosti (oddelek I., k členu 1.a), če stopi ta sporazum v veljavo.

IV. oddelek.

K členu C.

a) Glede na situacijo Združenih ameriških držav, ustvarjeno z dejstvom, da je leto 1928./1929. leto kratkega parlamentarnega zasedanja, se strinjajo visoke stranke pogodnice v tem, da se uveljavlji, celo če se ne deponira ratifikacija Združenih ameriških držav, zahtevana po tretjem odstavku člena C, dne 30. septembra 1929., konvencija dne 1. januarja 1930., ako notificirajo vsaj vse ostale države, od katerih je uveljavitev zavisna in katerih skupno število bi se znižalo v tem primeru na sedemnajst, generalnemu tajniku Društva narodov svojo ratifikacijo ali svoj pristop pred dnem 30. septembra 1929. in ako se temu pred dnem 15. novembra 1929. ne bi upirala nobena izmed držav, ki so postavile ob polognu svoje ratifikacije ali svojega pristopa, kar se njih tiče, za uveljavitev konvencije pogoj ratifikacijo ali pristop Združenih ameriških držav. Če bi se priglasili tak ugovor, bi se moral uporabiti poslednji odstavek člena 17. konvencije.

b) Visoke stranke pogodnice izjavljajo, da jih je vodila, ko so sestavljale listo držav, navedenih v členu C, zlasti vzajemna zavisnost izvestnih koristi, potrjena na konferenci sami.

Zdelo se jim je potrebno, opustiti vsako omembo, ki ne bi bila opravičena z važnostjo gospodarskih koristi ali z oziri na zemljepisno lego.

Če niso omenile izvestnih držav, so storile to trdi spričo dejstva, da imajo te države v tem trenutku kaj malo prepovedi dejanske važnosti, tako da je moči računati na njih ratifikacijo ali pristop.

V potrditev tega so zgoraj imenovani pooblaščenci podpisali ta zapisnik.

Sestavljen v Ženevi dne enajstega julija tisoč devet sto osem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov overovljeni prepis se pošlje vsem članom Društva narodov in vsem državam nečlanicam, zastopanim na konferenci.

Nemčija:

Dr. Ernst Trendelenburg.

Združene ameriške države:

Hugh R. Wilson.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Belgija:

J. Brunet. F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna Irska
kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Izjavljjam, da moj podpis ne zavaruje kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod suzerenstvo ali mandat Njegovega britanskega Veličanstva.

S. J. Chapman.

Indija:

H. A. F. Lindsay.

Bolgarija:

S pridržkom, formuliranim v trenutku podpisovanja dopolnilnega sporazuma.

D. Mikov.

Chile:

Tomas Ramirez Frias.

Danska:

J. Clan. William Borberg.

Egipt:

Sadik E. Henein.

Estonija:

A. Schmidt.

Finska:

Rudolf Holsti. Gunnar Kihlman.

Francija:

S pridržkom, formuliranim v trenutku podpisovanja dopolnilnega sporazuma.

D. Serruys.

Ogrska:

Nickl.

Italija:

A. Di Nola. P. Troise.

Japan:

Ito. J. Tsushima.

Letonija:

Charles Duzmans.

Luxembourg:

Albert Calmes.

Norveška:

Gunnar Jahn.

Holandska:

Posthumia. F. M. Wibaut. S. de Graaf.

Poljska:

Franciszek Doležal.

Portugalska:

A. d' Oliveira. F. de Calheiros e Menezes.

Romunija:

Antoniade, D. T. Gheorghiu, Cezar Popescu.

Kraljevina Srbov, Hrvatov
in Slovencev:

Konst. Fotić. Đorđe Čurčin.

Siam:

Charoon.

Švedska:

Einar Modig.

Švica:

W. Stucki.

Češkoslovaška:

Ibl.

Turčija:

S pridržkom člena B.

Hasan.

*

Pridodana izjava.

Sprejemajo v korist Češkoslovaške izjemo za kvarcit na podstavi točke 2. člena 6. konvencije, izjavljajo delegacije Nemčije, Avstrije in Ogrske, da so dale svoj pristanek samo zaradi tega, ker se je Češkoslovaška zavezala, da vzdrži ves čas, dokler bo trajala veljavnost konvencije, vse one kontingente in one pogoje za izvoz, ki so sedaj priznani po specialnih pogodbah in sporazumih.

Nemčija:

Dr. Ernst Trendelenburg.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Ogrska:

Nickl.

Češkoslovaška:

Ibl.

* * *

Končni akt.

Konferenca, sklicana zaradi izvrševanja člena 17. konvencije z dne 8. novembra 1927. o ukinitvi pre-povedi in omejitve uvoza in izvoza, se je vršila v Ženevi od dne 3. do dne 11. julija 1928.

Izdelala in usvojila je dopolnilni sporazum, ki ima datum današnjega dne, kakor tudi zapisnik, ki mu je priložen.

Svet Društva narodov je imenoval za predsednika konference:

gospoda H. Colijna, prejšnjega holandskega ministrskega predsednika.

S posli tajništva so bili poverjeni gospodje: Stencek, Smets in Husslein, člani gospodarske in finančne sekcije, ki sta jim pomagala gospoda Barrandon in Arcoleo, člana pravne sekcije.

Clani Društva narodov in države nečlanice, katerih lista je spodaj navedena, so se udeleževali delovanja konference, ter so odredili v ta namen delegacije, ki so jih sestavljal spodaj označeni člani:

Nemčija:

dr. Ernst Trendelenburg, državni tajnik v ministrstvu za narodno gospodarstvo;

gospod Adolf Reinshagen, ministrski svetnik v ministrstvu za narodno gospodarstvo;

gospod Eugen Lohr, ministrski svetnik v ministrstvu za pojedelstvo.

Avstrija:

dr. Richard Schüller, sekcijski šef v zvezni pisarni pri oddelku za zunanje posle.

Belgia:

gospod J. Brunet, izredni poslanik in pooblaščeni minister;

gospod van Langenhove, generalni direktor za zunanjo trgovino in šef kabineta ministrstva za zunanje posle.

Velika Britanija in Severna Irska
kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

sir Sydney Chapman, K. C. B., C. B. E., glavni kmetijski svetnik vlade Njegovega Veličanstva v Veliki Britaniji;

tajnik:

gospod Frank A. Griffiths, M. C.

Chile:

gospod Thomas Ramirez, narodni poslanec, prejšnji državni minister, profesor politične ekonomije in civilnega prava na univerzi v Santiagu.

Danska:

prvi delegat:

gospod C. J. T. Clan, izredni poslanik in pooblaščeni minister, predsednik komisije za trgovinske pogodbe;

drugi delegat:

gospod William Borberg, stalni predstavnik Danske, akreditiran pri Društvu narodov.

Egipt:

Sadik Henein paša, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri Njegovem Veličanstvu kralju italijanskem.

Estonija:

gospod A. Schmidt, pomočnik ministra za zunanje posle, estonski delegat na sedmem zasedanju skupščine Društva narodov.

Združene ameriške države:

gospod Hugh R. Wilson, ameriški minister v Švici;

technični asistenti:

dr. Percy Didwell, predstavnik tarifne komisije Združenih držav v Bruxellesu;

gospod Charles E. Lyon, trgovinski atašé ameriškega poslaništva v Bernu;

gospod Pierrepont Moffat, tajnik ameriškega poslaništva v Bernu;

tajnik delegacije:

gospod S. Pinkney Tuck, ameriški konzul v Zenevi.

Finska:

gospod Rudolf Holsti, izredni poslanik in pooblaščeni minister, stalni delegat pri Društvu narodov;

gospod Gunnar Kihlman, direktor za politične in trgovinske posle v ministrstvu za zunanje posle.

Francija:

delegata:

gospod Daniel Serruys, direktor za francoske trgovinske sporazume, predsednik ekonomskega komiteta;

gospod Roger Fighiera, direktor za trgovinske in industrijske posle v ministrstvu za trgovino;

pomočnik delegatov:

gospod Ernest Lecluyer, administrator carin v ministrstvu za finance;

ekspert:

gospod Jacques Lacour-Gayet, izredni profesor na univerzi, svetnik za zunanjo trgovino;

tajnik:

gospod Henry Gueiraud, tajnik veleposlaništva.

Ogrska:

gospod Alfred de Nickl, svetnik poslaništva;

delegatova pomočnika:

gospod Izso Ferenczi, ministrski svetnik v ministrstvu za trgovino;

gospod Béla Katona, svetnik v kraljevskem ogrskem ministrstvu za poljedelstvo.

Indija:

sir Atul Chatterjee, K. C. I. E. visoki komisar za Indijo v Londonu;

tehnični in pomožni svetnik:

gospod H. A. F. Lindsay, C. I. E., C. B. E., Indian Trade Commissioner.

Italija:

delegata:

gospod Angelo Di Nola, generalni direktor zavoda za hipotekarni kredit;

gospod Pasquale Troise, generalni direktor carin;

tehnični svetnik:

gospod Erasmo Caravale, višji inspektor v ministrstvu za narodno gospodarstvo;

eksperti:

gospod A. Navarro, direktor generalne fašistične konfederacije trgovcev;

gospod Luigi Gaddi, iz generalne fašistične konfederacije za italijansko industrijo;

gospod Tassinari, iz generalne fašistične konfederacije kmetovalev;

tajnik:

gospod Giudo Borga, konzul Njegovega Veličanstva kralja italijanskega.

Japan:

gospod Nobumi Ito, svetnik veleposlaništva, pomočnik direktorja cesarskega japonskega urada pri Društvu narodov;

gospod Juichi Tsushima, finančni komisar japske vlade v Londonu, Parizu in New Yorku, eksperita;

gospod T. Horiechi, tajnik japonskega veleposlaništva v Londonu;

gospod T. Yumoto, tajnik v ministrstvu za finance;

tajnik:

gospod S. Kadawaki, tajnik v cesarskem japonskem uradu pri Društvu narodov.

Letonija:

gospod Charles Duzmans, izredni poslanik in pooblaščeni minister, stalni delegat Letonije pri Društvu narodov;

tajnik:

gospod Vilhelm Kalnin.

Luxembourg:

gospod Albert Calmes, član vrhovnega sveta belgo-luxemburske ekonomske unije;

gospod Léon Laval, podpredsednik trgovske zbornice.

Norveška:

gospod Gunnar Jahn, vrhovni direktor norveške centralne statistične pisarne.

Holandska:

dr. F. E. Posthumus, predsednik vrhovnega sveta za industrijo, prejšnji minister za poljedelstvo, industrijo in trgovino;

gospod F. M. Wibaut, član prve zbornice narodnega predstavnštva, prejšnji amsterdamski «Echevin»;

gospod S. de Graaff, prejšnji minister za kolonije.

Poljska:

delegat:

gospod Franciszek Doležal, državni poltajnik v ministrstvu za industrijo in trgovino, član ekonomskega odbora Društva narodov;

delegatova pomočnika:

gospod Mieczyslaw Sokolowski, direktor departementa za trgovino v ministrstvu za industrijo in trgovino;

gospod Wacław Fabierkiewicz, odsekovni šef v ministrstvu za finance.

Portugalska:

gospod A. d'Oliveira, portugalski minister v Bernu in v Bruxellesu in pri Društvu narodov;

gospod F. de Calheiros e Menezes, prvi tajnik poslaništva, šef portugalske pisarne pri Društvu narodov.

Romunija:

gospod Konstantin Antoniade, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri Društvu narodov;

gospod Demeter Gheorghiu, direktor Narodne banke, prejšnji generalni tajnik ministrstva za finance, prejšnji generalni direktor carin;

gospod Cezar Popescu, generalni direktor za industrijo v ministrstvu za industrijo in trgovino;

gospod J. Gr. Dimitrescu, profesor na trgovinski akademiji v Bukareštu, generalni direktor za trgovino v ministrstvu za industrijo in trgovino;

tajnik:

gospod Ioan Antohi, romunski trgovinski atašé.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

prvi delegat:

gospod Konstantin Fotić, stalni delegat pri Društvu narodov;

drugi delegat:

gospod Đorđe Ćurčin, generalni tajnik zveze srbsko-hrvatsko-slovenskih industrijskih zbornic.

Siam:

Njegovo Visočanstvo princ Charoon, izredni poslanik in pooblaščeni minister pri predsedniku republike Francije;

tajnik in namestnik:

gospod Thavin Arthayukti, atašé siamskega poslaništva v Parizu.

Švedska:

gospod Einar Modig, državni podtajnik v ministrstvu za trgovino.

Svica:

gospod Walter Stucki, direktor odseka za trgovino v federalnem departementu za narodno gospodarstvo;

tajnik:

gospod Léon Alexandre Girardet, prvi tajnik poslaništva.

Češkoslovaška:

gospod Vincent Ibl, doktor prava, svetnik češkoslovaškega poslaništva v Parizu (šef delegacije);

gospod František Peroutka, doktor prava, prejšnji minister, odsekovni šef v ministrstvu za trgovino in industrijo;

gospod Bohumír Hanousek, doktor prava, svetnik v ministrstvu za zunanjé posle;

tajnik:

gospod Ladislav Radimský, doktor prava, tajnik v ministrstvu za zunanjé posle.

Turčija:

Njegova Ekscelenea Hasan bej, podpredsednik turške velike narodne skupščine.

Mednarodna trgovska zbornica

(s posvetovalnim glasom):

dr. Ernst von Simson, predsednik delegacije, državni tajnik (S. D.), predsednik politično-trgovinske komisije združb nemške industrije;

dr. Albert Buissone, prvi predsednik senata pri seinskem trgovinskem sodišču;

spoštovani Peruccio Lantini, narodni poslanec, predsednik generalne fašistične konfederacije za trgovino;

eksperta:

gospod Richard Eldridge, administrativni komisar za Združene ameriške države;

gospod Owen Jones, administrativni komisar za Veliko Britanijo;

tajnik:

gospod Willard Hill, šef skupine v mednarodni trgovski zbornici.

V potrditev tega so delegati podpisali ta akt.

Sestavljen v Ženevi dne enajstega julija tisoč devet sto osem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov overovljeni prepis se pošlje vsem članom Društva narodov in vsem državam nečlanicam, zastopanim na konferenci.

Nemčija:

Dr. Ernst Trendelenburg.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Belgia:

J. Brunet. F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna Irska

kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

S. J. Chapman.

Chile:

Tomas Ramirez Frias.

Danska:

J. Clan William Borberg.

Egipt:

Sadik E. Henein.

Estonija:

A. Schmidt.

Združene ameriške države:

Hugh R. Wilson.

Finska:

Rudolf Holsti. Gunnar Kihlman.

Francija:

D. Serruys.

Ogrska:

Nickl.

Indija:
H. A. F. Lindsay.

Italija:
A. Di Nola. P. Troise. E. Caravale.

Japan:
Ito. J. Tsushima.

Letonija:
Charles Duzmans.

Luxembourg:
Albert Calmes.

Hollandsko:
Posthuma. F. M. Wibaut. S. de Graaff.

Poljska:
Franciszek Doležal.

Portugalska:
A. d' Oliveira. F. de Calheiros e Menezes.

Romunija:
Antoniade. D. T. Gheorghiu. Cezar Popesco.

Kraljevina Srbov, Hrvatov
in Slovencev:
Konst. Fotić. Đorđe Čurčin.

Siam:
Charoon.

Svedska:
Einar Modig.

Švica:
W. Stucki.

Češkoslovaška:
Ibl.

Turčija:
Hasan.

Mednarodna trgovska zbornica:
Dr. Buisson. W. Hill.

Predsednik:
H. Colija.

Tajništvo:
V. Z. Stencek. C. Smets.
A. E. Husslein. Dr. P. Barančon.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se deponira ratifikacijski instrument in ko se razglaši v »Službenih Novinah«, obvezno moč pa dobi z dnem 1. oktobra 1929.

Proti Nemčiji, Avstriji, Madžarski, Italiji, Poljski, Romuniji in Češkoslovaški dobi ta zakon obvezno moč, ko zgoraj omenjene države to konvencijo ratificirajo in uveljavijo.

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglaši ta zakon, Našemu ministru za zunanje posle, Našemu ministru za finance in Našemu ministru za trgovino in industrijo, naj skrbe za njegovo izvrše-

vanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo:

V Beogradu, dne 27. septembra 1929.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil državni pečat čuvar državnega pečata, minister pravde: dr. M. Srškić s. r. (L. S.)	Prezsednik ministrskega sveta, minister za notranje posle, častni adjutant Njegovega Veličanstva kralja, divizijski general: Peter Živković s. r.
	Namestnik ministra za zunanje posle, minister brez portfelja: dr. K. Kumanudi s. r.
	Minister pravde: dr. M. Srškić s. r.
	Minister za finance: dr. St. Šverljuga s. r.
	Minister za trgovino in industrijo: Juraj Demetrović s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti mednarodne konvencije o ukinitvi prepovedi in omejitve uvoza in izvoza so se deponirali v Ženevi dne 30. septembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 11.460.

175.

Mi

Aleksander I.,
po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za šume in rudnike po zaslijanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

**o oddaji brezplačnega stavbnega lesa
Sokolu kraljevine Jugoslavije za prireditev I. vsesokolskega zleta kraljevine Jugoslavije v Beogradu.***

§ 1.

Minister za šume in rudnike se pooblašča, oddati na račun šumske takse za leto 1930. šumsko-indu-

* »Službene Novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. marca 1930., št. 48/XVII.

strijskega podjetja: Doberlin Drvar a. d. starejšinstvu Sokola kraljevine Jugoslavije do 5100 m² predelanega stavbnega lesa, da postavi stadion za I. vsesokolski zlet kraljevine Jugoslavije v Beogradu. Vrednost oddanega lesa se vknjiži kot dohodek oddeka za šumarstvo ministrstva za šume in rudnike.

Oddani les se mora uporabiti samo za odobreni namen.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglesi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 20. februarja 1930.

Aleksander s. r.

Minister

za šume in rudnike:

dr. Korošec s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,

minister

za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,

divizijski general:

Peter Živković s. r.

I. kategorije v 8. skupino I. kategorije dr. Dobrošek Josip, pravni praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani.

Stevilka 48 z dne 1. marca 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 19. februarja 1930.: Upokojeni so pri direkciji državnih železnic v Ljubljani; po poslednjem odstavku člena 127. zakona o državnem prometnem osebju: Novljan Fran, uradnik v 2. skupini, podskupini a), II. kategorije; Čermelj Ivan, Kutin Fran, Vidovic Peter, Pogibov Jernej, Satter Josip, Pavlinič Fran, Zevnikar Daniel, Hamrosch Josip, Kovč Anton, Potocnik Fran, Rajnar Josip in Iskrač Mihael — vsi uradniki v 1. skupini III. kategorije; po točki 2.) člena 118. v zvezi s členom 95. zakona o državnem prometnem osebju: Velušček Roderik, uradnik v 1. skupini III. kategorije; po drugem odstavku člena 117. v zvezi s točko 4.) člena 127. in s točko 4.) člena 148. zakona o državnem prometnem osebju: Kraner Ivan, uradnik v 1. skupini III. kategorije, z odtezajnjem 10 % pokojniških prejemkov na mesec za dobo petih let po izvršni razsodbi disciplinskega sodišča prve stopnje pri direkciji državnih železnic v Ljubljani z dne 18. julija 1929. zaradi dejanja iz točke 13.) člena 149. zakona o državnem prometnem osebju.

Stevilka 49 z dne 3. marca 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 9. februarja 1930.: Postavljeni sta po službeni potrebi v dosedanji skupini dosedanje kategorije: za komisarja železniške in obmejne policije v Mariboru Stanislav Jakša, pomožni tajnik uprave policije v Sarajevu v 1. skupini II. kategorije; za pomožnega tajnika kraljevske banske uprave dravske banovine Bravničar Slavko, policijski komisar železniške in obmejne policije na Rakiku v 2. skupini II. kategorije.

Stevilka 50 z dne 4. marca 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 30. januarja 1930.: Postavljeni sta za podšumarja v 1. skupini III. kategorije: pri šumski upravi v Kostanjevici Gervenc J. Fran in pri šumski upravi na Bohinjski Bistrici Auser F. Vinko — oba upokojena podšumarja v isti skupini iste kategorije.

Odlok ministra za šume in rudnike z dne 13. februarja 1930.: Prevedeni so pri dravski finančni direkciji v Ljubljani za višje finančne tajnike v 5. skupini I. kategorije: Paternoster Milan, računski inspektor, Brinsek Stanko in Pipan Alfonz, katastrska inspektorja, in Pirkmajer Miroslav, davčni inspektor — vsi doslej v 1. skupini II. kategorije.

Odlok ministra pravde z dne 18. februarja 1930.: Potrijen je z dnem 21. oktobra 1929. za stalnega Rant Alojzij, sodniški pripravnik pri okrožnem sodišču v Novem mestu, in pomaknjen z dnem 18. februarja 1930. v 8. skupino I. kategorije.

Odlok ministra pravde z dne 23. januarja 1930.: Pomaknjen je z dnem 23. januarja 1930. iz 9. skupine

Objava oddelka za davke ministrstva za finance z dne 29. januarja 1930.: «Južnoslovenski pevački savez» v Beogradu je oproščen plačevanja takse iz tar. post. 1. taksne tarife za vse vloge in prošnje, ki jih pošilja državnim oblastvom, razen v civilnih pravdah.